

Växa Sveriges remissvar angående utredningsförslag Brott mot djur, diarienummer N2020/00314/DL

Växa Sverige är inte med på sändlistan för remissen av utredningen Brott mot djur, diarienummer N2020/00314/DL, men önskar såsom Sveriges största husdjursförening få lämna nedanstående synpunkter.

Växa Sverige har över 6000 medlemmar, som alla är ägare till nötkreatur, och vi bedriver rådgivning inom hela Sverige. Vi önskar fortsättningsvis bli inkluderade på sändlistan för remissen som så tydligt kopplar till våra medlemmar och kunders intressen.

Växa Sveriges synpunkter

Sammanfattningsvis anser Växa Sverige att utredningens mål och syfte inte nås med de förslag som ges. Dessa förslag innebär betydande risker för rättssäkerhet och innebär risk för skadat förtroende för tillsynsmyndigheten. Vi anser också att konsekvensbeskrivningen i alltför stor grad utgår från myndigheten och dess behov, men inte tillräckligt beskriver djurägarnas intressen och risker med de förslag som ges.

Växa Sverige konstaterar att syftet med utredning var att dels att få till stånd lämpliga och proportionerliga straffskalor vid brott mot djur, dels att överväga om andra sanktioner än straffrättsliga påföljder kan vara ett mer effektivt sätt att upprätthålla regelverket vid mindre allvarliga överträdelse av djurskyddsbestämmelserna. Detta syfte är gott, men vi kan tyvärr inte se att utredningens förslag innebär att detta syfte kommer att uppnås. Att förkorta handläggningstiden är angeläget och positivt för alla inblandade, men det får inte ske till priset av rättssäkerheten.

Enligt vår bedömning finns det uppenbara och allvarliga risker med att införa sanktionsavgifter vid denna typ av brott med den konstruktion som föreslås. Vi anser att förslaget innebär en risk för rättssäkerheten, då de kan bli svåra att överklaga och bedömningarna inte granskas av en annan part.

Skrivningen om hur detta kopplar till beslut om djurförbud innebär en stor risk att den som ålagts en företagsbot inte förstår att detta beslut kan leda till ett djurförbud i förlängningen. Det står: *Vi föreslår därför att bestämmelsen om djurförbud ändras på så sätt att det ska beslutas om djurförbud för fysiska personer som ålagts företagsbot för brott enligt 10 kap. 1–5 §§ djurskyddslagen, om ett djurförbud är befogat från djurskyddssynpunkt.*

Enligt vår mening är det väldigt ingripande att få beslut om djurförbud, och att grunda det på ett beslut om företagsbot (som den som accepterar detta kanske inte ens förstår att det kan få så långtgående konsekvenser, eller att det kan finnas skäl att få saken prövad) känns rättsosäkert. Motsvarande resonemang finns också om sanktionsavgift, och vi har samma invändningar mot detta.

En fråga som uppkommer med anledning av beskrivningarna om detta är att det blir motsägelsefullt när texten både beskriver att sanktionsavgifterna ska användas vid ringa företeelser, och att dessa i nästa steg ska kunna leda till djurförbud. De effektiviseringsvinster som uppnås blir också oklara, när man samtidigt skriver att det troligen handlar om ett fåtal fall som kommer få sanktionsavgift och att det kommer spela roll för effektivisering för myndigheterna.

Att myndigheten (länsstyrelsen) själv ska utreda alla steg när det handlar om böter/sanktionsavgifter bedömer vi medför stor risk för olikhet mellan län, personberoende hantering och risk för ökad rättsosäkerhet.

På sidan 24 beskrivs detta närmare i konsekvensbeskrivningen:

Förslaget om att en fysisk person som i egenskap av näringsidkare har påförts företagsbot för brott mot djurskyddslagen ska kunna meddelas djurförbud bedöms endast kunna medföra marginella kostnadsökningar för länsstyrelserna och för de allmänna förvaltningsdomstolarna, då vi bedömer att förslaget endast kommer leda till en marginell ökning av meddelade djurförbud. Kostnadsökningarna bedöms kunna rymmas inom befintliga budgetramar.

Förslaget att ett beslut om sanktionsavgift som har meddelats en fysisk person ska kunna leda till djurförbud om det är befogat från djurskyddssynpunkt bedöms inte medföra någon kostnadsökning för de berörda myndigheterna, eftersom de fysiska personer som ska kunna meddelas beslut om djurförbud enligt vårt förslag kan meddelas sådant beslut under motsvarande omständigheter redan i dag.

Vidare är det anmärkningsvärt att de enda konsekvenser som nämns är de kostnader/besparingar som kan ske för myndigheten. Vad detta skulle betyda för djurhållaren (känslomässigt och ekonomiskt) nämns inte. Vi ser en stor risk om så långtgående beslut som djurförbud kan fattas utan någon rättslig prövning utöver kontrollmyndigheten. Förslaget brister i helhetsperspektiv och utgår till alltför stor del från myndigheternas behov. Vi efterlyser ett bredare perspektiv och också en utgångspunkt att de allra flesta djurägare vill sina djurs bästa, och att man ska utgå från att både djurhållning som bedrivs inom företag och annan djurhållning i allmänhet drivs med målet att djuren ska ha det bra, och att när det finns brister finns en avsikt att rätta till dem. De undantag som finns från detta, och som ju också förekommer, ska ses som just undantag. Självklart ska sådana fall hanteras, men de förslag som denna utredning föreslår löser inte problemen enligt vår uppfattning.

För Växa Sverige

Dorit Greve
VD Växa Sverige

Helena Kättström
Avdelningschef djurhälsa fält